

[Elsa Zeuthen.]

medføre en mere forceret, mere kursuspræget undervisning i realklasserne, hvad man sikkert fra mange sider vil beklage, et kursuspræg, som muligvis og desværre er uundgåeligt på landet, men som ikke behøver at være det i byerne, og som man ikke finder i øjeblikket.

I hvor stor udstrækning vil delingen i klasser så blive gennemført? Muligvis vil bykommunerne finde det vanskeligt at dele i parallelklasser, hvis kravene alligevel generelt skal nedsættes for overgangen til realskolen. Men jeg vil understrege, at det er min overbevisning, at delingen i byskolen er meget nødvendig, hvis man ikke skal få det, man i Amerika kalder det velbegavede barns problem, et problem, som har været omtalt tidligere her i dag. Vi står os ikke ved at gøre vore velbegavede børn til problembørn, men netop delingen gør det umuligt, hvis den finder sted i større udstrækning, at realskolen kan blive helt ens i byerne og på landet, såfremt fordelene ved delingen skal bevares.

Må jeg i øvrigt spørge, hvem der skal træffe bestemmelse om deling eller ikke-delning i klasser. Er det skolekommissionerne, eller er det de enkelte skoleinspektører? Det sidste ville sikkert fremkalde et temmeligt stort kaos inden for hvert enkelt skolevæsen, og det kan vel næppe helt være meningen, men det fremgår ikke klart af forslaget.

Jeg beklager, at den højtærede undervisningsminister har fundet, at tidspunktet ikke er inde til at gøre det 8. skoleår obligatorisk. Det bliver mere og mere tydeligt, at Danmark på dette område bliver langt distanceret af andre lande i Europa, for slet ikke at tale om USA, et forhold, der ikke kan rådes bod på ved en nok så god faglig og fri undervisning, fordi en meget stor del af ungdommen ikke når frem til denne. Fremtiden vil stille stadig større krav til gode skolekundskaber for en stigende del af befolkningen, kontante kundskaber, f. eks. i sprog på grund af den stadig større kontakt med omverdenen og i matematik og tekniske færdigheder på grund af den stigende industrialisering og automatisering. Fra Amerika hører vi — og jeg kan her henvise til en artikel i Berlingske Tidende fra den 12. november —

at et regeringsudvalg har afgivet en betænkning, hvori man tillægger Sovjetunionens tekniske forspring den bedre og mere krævende skoleundervisning, som bliver unge sovjetborgere til del fremfor den unge amerikaner, der ganske vist har det rart og lunt i sin skole, men ikke lærer ret meget, fordi der ikke bliver stillet store krav til ham, og man mener i denne beretning, at man bliver nødt til at ændre dette forhold. Samtidig kommer amerikanske pædagoger til Danmark for at studere det system, vi er ved at opgive til fordel for det lune amerikanske.

Nu skal vi her i Danmark ganske vist hverken lave sputnikker, måneskibe eller interkontinentale raketter, men vore unge skal gerne være veludrustede til at tage del i det tekniske fremskridt, og så høje tanker har jeg om betydningen af en god skolegang, at jeg tror, vi vil få vanskeligt ved at følge med i kapløbet, hvis vi med hensyn til skoletidens længde kommer til at stå væsentligt tilbage for andre lande i den gruppe, vi tilhører.

Disse var mine mere principielle indvendinger, men jeg har en række andre, hvoraf jeg ganske kort skal omtale nogle enkelte.

Jeg beklager, at vor gode gymnasieskole skal slås i stykker, således som forslaget om gymnasieskolen vil medføre, derved at den nuværende 1. og 2. mellemskoleklasse lægges over til hovedskolen, hvad jeg mener er en væsentlig forringelse af gymnasieskolens begyndelsesstandpunkt. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at denne omlægning af klasserne må betyde dårlig økonomi for skolen og klasserne, fordi både lærere og klasseværelser må blive tilovers, i hvert tilfælde i overgangsperioden. Det er heller ikke nogen fordel, at de elever, der hidtil overgik til gymnasieskolen, nu skal skifte lærere et eller to år efter, at de er begyndt på så vigtige fag som sprog og matematik.

Jeg kan heller ikke se andet, end at forslaget, hvis det gennemføres, må medføre overordentlig store vanskeligheder for den private realskole, som jo har tjent det danske skolevæsen på mangfoldige steder ved at udfylde huller, hvor det offentlige skolevæsen kom til kort. Hvis den danske realskole kun skal komme til at strække sig over 3 skoleår, må den nødvendigvis blive en kursuspræget skole.